

POZNAN
NIEDZIELA
4
PONIEDZIAŁEK
5
SIERPIEŃ
1968
Wydanie A
Nr 184 (7610)
Rok wyd. XXIV
Cena 50 gr

Atak wietnamskich sił wyzwoleńczych na bazę Da Nang

Senator Clark przeciwko bombardowaniu DRW

Jak wynika z doniesień agencji walki w Wietnamie Południowym nie słabną. Wojska amerykańskie zmuszone są do pozostawiania na swoich stanowiskach.

Samoloty amerykańskie bez względu na warunki atmosferyczne bez przerwy bombardują domniemane pozycje partyzantów. Uwaga Amerykanów ponownie zwrócona jest na rejon Sajgonu, gdzie ich oddziały postawione są w ostry stan pogotowia w związku ze spodziewaną 5 sierpnia nową, wielką ofensywą partyzantów.

Ruszyła produkcja polioctanu winylu

W Zakładach Chemicznych „Oświęcim” ruszyła w sobotę produkcja polioctanu winylu. Jest to składnik chemiczny niezbędny do wytwarzania farb i lakierów oraz klejów.

Uruchomiona wytwórnia polioctanu winylu dostarczać będzie mogła rocznie 10 tys. ton tego składnika. Jest to inwestycja szybko rentująca. Urządzenia i aparatura, z wyjątkiem pomiarowej, wyprodukowane zostały w kraju. (PAP)

Pomoc wojskowa USA dla Izraela

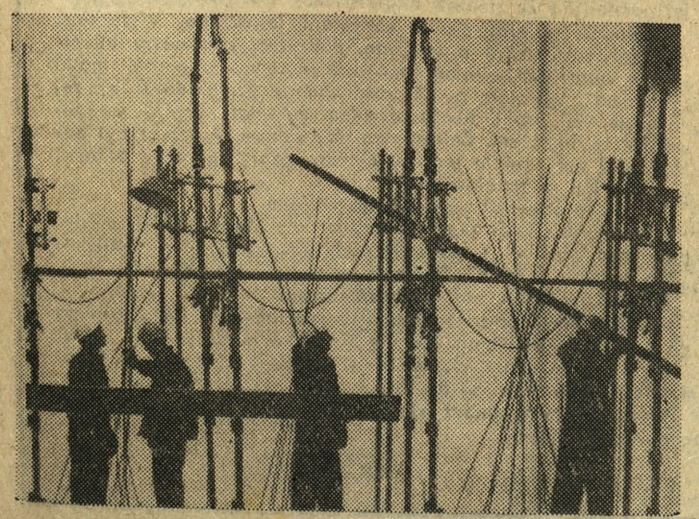
Nieograniczona sprzedaż samolotów „Phantom”

Mieszana komisja kongresu amerykańskiego złożona z przedstawicieli Izby Reprezentantów i Senatu zaaprobowała poprawkę do programu pomocy zagranicznej USA przewidującą sprzedaż Izraelowi amerykańskich samolotów odrzutowych typu „Phantom”.

Izba Reprezentantów pierwotnie przyjęła poprawkę do

Przykład współpracy socjalistycznej

Specjaliści z czterech krajów socjalistycznych — Związku Radzieckiego, Polski, Węgier i NRD — uczestniczą w budowie elektrowni ciepłej w Thierbach (okręg Lipsk, NRD). Obiekt wyposażony zostanie w radzieckiej produkcji turbiny o mocy 200 megawatów. 300-metrowy komin i cztery wieże chłodnicze budują specjaliści z polskiego przedsiębiorstwa „Energo-Export”. Na zdjęciu: polscy robotnicy na budowie 90-metrowych wież chłodniczych, które rosną z szybkością jednego metra dziennie. CAF — ADN

natychmiastowego przerwania bombardowań DRW.

Występując w senacie Clark podkreślił, że tylko całkowite wstrzymanie bombardowań DRW pomoże rozmowom paryskim wyjść z martwego punktu. Senator oświadczył także, że rząd USA powinien uznać Narodowy Front Wyzwolenia Wietnamu Południowego i zgodzić się na rząd koalicyjny z udziałem FWN który by zastąpił obecny reżim.

Senator Clark rzucił delegatom przyszłych zjazdów partii republikańskiej i demokratycznej wezwanie, ażeby wysunęli takich kandydatów, którzy występują w imię pokoju. „Amerykański naród jest zmęczony tą wojną” — powiedział senator. Przyszły prezydent powinien wyprowadzić nas z południowo-wschodniej Azji. (PAP)

Armia przejęła władzę w Kongo — Brazzaville

W sobotę po południu agencje zachodnie doniosły, że w Kongo-Brazzaville armia przejęła władzę. Funkcję szefa państwa objął sekretarz stanu d/s obrony narodowej, porucznik Augustin Poignet.

Kapitan Marien Ngouabi, który, jak donoszą, stał na czele opozycji przeciwko prezydentowi Miassembie Debato, został mianowany szefem armii. (PAP)

Po trzęsieniu ziemi

Akcja ratunkowa na Filipinach

W Manili na Filipinach trwa akcja ratunkowa po tragicznym w skutkach trzęsieniu ziemi, które nawiedziło to miasto w piątek rano. Akcja koncentruje się wokół ruin 5-piętrowego budynku pod którego gruzami zostało żywcem zasypanych ponad 1000 osób.

Do tej pory wydobyto zwłoki ponad 100 śmiertelnych ofiar katastrofy. Z kłębów skał stalowych rusztowań i gruzów dobiegają głosy tych których trzęsienie ziemi zaskoczyło w głębokim śnie. Korespondent Reutera, który obecnie jest na miejscu akcji ratunkowej pisze, że ekipy starają się za wszelką cenę uwolnić 5 dzieci, którzy słabe okrzyki dochodzą spod gruzów. Na miejsce akcji sprowadzono ciężki sprzęt m. in. dźwigi i spychacze. (PAP)

Depesze kondolencyjne z Polski

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rada Państwa i Rada Ministrów PRL po zgonie marszałka Rokossowskiego wystosowały depesze kondolencyjne następującej treści do Komitetu Centralnego KPZR, Prezydium Rady Najwyższej i Rady Ministrów ZSRR.

Smutna wieść o zgonie towarzysza Konstantego Rokossowskiego, Marszałka Związku Radzieckiego i Marszałka Polski, jednego ze sławnych dowódców z okresu II wojny światowej, poruszyła nas głęboko.

W dziejowym okresie wyzwolenia Polski spod jarzma hitlerowskiego marszałek Konstanty Rokossowski, na polskiej urodzony ziemi, zapisał się na trwałe w naszej historii jako wybitny dowódca wojsk radzieckich walczących u ich boku jednostek Ludowego

Spotkanie przywódców sześciu partii komunistycznych i robotniczych w Bratysławie

Jednomysłne przyjęcie wspólnego oświadczenia

Jak komunikuje agencja TAAS, w sobotę w Bratysławie odbyła się narada przedstawicieli Bułgarskiej Partii Komunistycznej, Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej i Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Na zakończenie obrad uczestnicy narady przyjęli jednomysłnie wspólne oświadczenie.

Na wstępie I sekretarz KC KPCz Aleksander Dubczek powitał uczestniczące w spotkaniu delegacje bratnich partii.

Tekst wspólnego oświadczenia sześciu partii komunistycznych i robotniczych zamieszczamy na str. 2

Ogólny widok sali. Z prawej — delegacja polska. Od prawej — Z. Kliszko, Wł. Gomułka i J. Cyrankiewicz.

Antyfaszystowski wiec młodzieży w Sofii

Tradycje narodowe, patriotyczne i rewolucyjne w wychowaniu i kształtowaniu postaw młodzieży były tematem wiódącym szóstego dnia 9 festiwalu młodzieży i studentów.

W sobotę rano odbyło się wielkie spotkanie weteranów ruchu rewolucyjnego i antyfaszystowskiego z młodzieżą wielu krajów świata. Interesujący przebieg miało 5 regionalnych spotkań młodzieży i studentów krajów Europy, Afryki, Ameryki Łacińskiej południowo — wschodniej Azji i Bliskiego Wschodu.

Szczególnie duża reprezentacja polskiej młodzieży uczestniczyła w regionalnym europejskim spotkaniu, w którym

poruszano sprawę bezpieczeństwa Europy.

Rozwijające aktywną działalność festiwalowe „centrum antyfaszystowskie” zorganizowało 3 bm. spotkanie młodzieży NRF z członkami delegacji Polski, Jugosławii, NRD i innych krajów. Problemy rozwoju światowej turystyki młodzieży i studentów były tematem spotkania kierownictwa młodzieżowych organizacji turystycznych.

W salach koncertowych i widowiskowych, w teatrach i na otwartych estradach odbyło się w sobotę ponad 30 krajowych, międzynarodowych i galowych występów z udziałem wielu tysięcy delegatów 9 festiwalu jak również mieszkańców stolicy Bułgarii. (PAP)

Zgon marszałka K. Rokossowskiego

Agencja TASS opublikowała następujący komunikat: Komitet Centralny KPZR, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i Rada Ministrów ZSRR z głębokim żalem informują, że 3 sierpnia 1968 roku po ciężkiej i długiej chorobie zmarł w 72 roku życia, utalentowany radziecki dowódca wojskowy, zastępca członka KC KPZR, deputowany do Rady Najwyższej ZSRR, dwukrotny bohater Związku Radzieckiego, Marszałek ZSRR Konstanty Rokossowski.

Komisja powołana do zorganizowania pogrzebu marszałka Rokossowskiego informuje, że trumna ze zwłokami zmarłego zostanie wystawiona 5 sierpnia w Centralnym Domu Armii Radzieckiej w Moskwie. PAP

360 osób na obozach UNESCO

Po raz 8 z kolei Ministerstwo Oświaty i Szkolnictwa Wyzszego, w porozumieniu z polskim komitetem do spraw UNESCO, zorganizowało letnie obozy młodzieżowe połączone z nauką obcych języków.

W br. czynnych będzie 6 obozów dla 360 uczestników. Obozy z językiem angielskim zorganizowane zostały w Koszalinie i Strzebinie w woj. katowickim. (PAP)

W sprawie Nigerii

5 bm. — początek negocjacji pokojowych w Addis Abebie

Agencja Reutera podaje, że przywódca rządu secesyjnej Biafry pułkownik Ojukwu wypowiedział się w piątek, po rozjemem na czas rozmów pokojowych w Addis Abebie. Po lecił on siłom Biafry utrzymać się jedynie na dotychczasowej linii obronnej.

Rozmowy w Addis Abebie rozpoczęły się w poniedziałek. W piątek wieczorem opublikowany został w Lagos oficjalny komunikat, w którym rząd Nigerii wyraża ubolewanie z powodu ingerencji Francji w sprawy wewnętrzne Nigerii.

Zaznaczając, że obecny kryzys został uznany za wewnętrzny sprawę Nigerii przez ONZ, jak również przez Organizację Jedności Afrykańskiej, komunikat podkreślał, że deklaracja rządu francuskiego jest szczególnie niefortunną w przededniu rozmów, które mają się rozpocząć 5 bm. w Addis Abebie. Stanowisko Francji może uzmocnić przywódców rebelii na ich nieprzejednanej pozycji i ograniczyć szanse pokojowego rozwiązania problemu.

Rząd nigeryjski podkreśla w zakończeniu, że nadal będzie bronił integralności terytorialnej i suwerenności Nigerii.

Senator McCarthy oświadczył, że Stany Zjednoczone powinny dać do zrozumienia na drodze dyplomatycznej, iż gotowe są poprzeć — przynajmniej na razie — podział Nigerii, dopóki strony w sprawie nie uzgodnią warunków politycznego uregulowania problemu. McCarthy jest zdania, że Stany Zjednoczone powinny nalegać na niezwłoczne zawieszenie broni w Nigerii. (PAP)

Następnie uczestnicy spotkania przystąpili do rozmów. Specjalny wysłannik PAP red. Zenon Wilczewski donosi:

Spotkanie przedstawicieli 6 bratnich partii komunistycznych i robotniczych w Bratysławie rozpoczęło się w sobotę o godz. 9. Obrady toczą się w pięknym nowym związkowym ośrodku wypoczynkowym w Królewskiej Dolinie nad samym Dunajem. Z tego gmachu, położonego w pobliżu starego bratysławskiego zamku, podziwiać można panoramę południowej części stolicy Słowacji. Miasto zostało odświeżone udekorowane. Na ustawionych masztach i wielu budynkach powiewają flagi Bułgarii, Czechosłowacji, NRD, Polski, Węgier i Związku Radzieckiego. W związku z tym, że sobota jest w Czechosłowacji dniem wolnym od pracy. **Dokończenie na str. 2**

Jednostki Armii Radzieckiej opuściły CSRS

Jak podaje agencja CTK, rzecznik Ministerstwa Obrony Narodowej CSRS ogłosił następujący komunikat:

3 sierpnia br. terytorium Czechosłowacji opuściły ostatnie jednostki wojskowe Armii Radzieckiej, które od 20 do 30 czerwca br. uczestniczyły w sojusznich ćwiczeniach sztabowych.

Już wcześniej terytorium czechosłowackie opuściła przez wazającą większość sztabów wojskowych z oddziałami łączności i zaopatrzenia. (PAP)

POGODA

4 bm. będzie zachmurzenie umiarkowane, okresami duże, lokalnie burze i przelotne opady. Chłodniej — zwłaszcza w dzielnicach za chodnich i północnych. Wiatry słabe i umiarkowane, przeważnie północno-wschodnie.

Dokończenie na str. 2

Przyjaźń i solidarność bratnich krajów rękojmnią umacniania zdobyczy socjalizmu

Oświadczenie partii komunistycznych i robotniczych

W dniu 3 sierpnia 1968 roku w Bratysławie odbyła się narada przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych: Ludowej Republiki Bułgarii, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Węgierskiej Republiki Ludowej, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. W naradzie udział wzięli: z ramienia Bułgarskiej Partii Komunistycznej T. Ziwwow, pierwszy sekretarz KC BPK, przewodniczący Rady Ministrów Ludowej Republiki Bułgarii, S. Todorow, członek Biura Politycznego KC BPK, za stępca przewodniczącego Rady Ministrów LRB.

Komunistycznej Partii Czechosłowackiej — A. Dubczek — pierwszy sekretarz KC KPCZ; O. Czernik — członek prezydium KC KPCZ, przewodniczący rządu CSRS; J. Smrkowski — członek prezydium KC KPCZ, przewodniczący Zgromadzenia Narodowego CSRS; V. Bilak — członek prezydium KC KPCZ, pierwszy sekretarz KC KP Słowacji; J. Lenart — zastępca członka prezydium, sekretarz KC KPCZ.

Ze strony czechosłowackiej obecny był także prezydent CSRS L. Svoboda. Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności — W. Ulbricht, pierwszy sekretarz KC SED, przewodniczący Rady Państwa NRD, E. Honecker — członek Biura Politycznego, sekretarz KC SED; H. Matern, członek Biura Politycznego KC SED, przewodn. Centralnej Komisji Kontroli Partijnej SED; G. Mittag — członek Biura Politycznego i sekretarz KC SED; H. Axen — zastępca członka Biura Politycznego, sekretarz KC SED.

Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — Wł. Gomułka, pierwszy sekretarz KC PZPR; J. Cyrankiewicz — członek Biura Politycznego KC PZPR, prezes Rady Ministrów PRL; Z. Kliszko — członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR A. Starewicz — sekretarz KC PZPR.

Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej J. Kadar — pierwszy sekretarz KC WSPR, przewodniczący rewolucyjnego rządu robotniczo-chłopskiego WRL Z. Komocsin — członek Biura Politycznego, sekretarz KC WSPR.

Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — L. Breżniew, sekretarz generalny KC KPZR; N. Podgorny — członek Biura Politycznego KC KPZR, przewodniczący prezydium Rady Najwyższej ZSRR; A. Kosygin — członek Biura Politycznego KC KPZR, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR; M. Susłow — członek Biura Politycznego, sekretarz KC KPZR; P. Szelest — członek Biura Politycznego KC KPZR, pierwszy sekretarz KC KP Ukrainy; K. Katuszew — sekretarz KC KPZR; B. Ponomarew, sekretarz KC KPZR.

Przedstawiciele komunistycznych i robotniczych partii krajów socjalistycznych, kierując się tym, że skomplikowana sytuacja międzynarodowa, dywersyjne działania imperializmu, wymierzone przeciwko pokojowi i bezpieczeństwu narodów, przeciwko sprawie socjalizmu, wymagają dalszego zespolenia krajów systemu socjalistycznego, a także biorąc pod uwagę, że rozwój socjalizmu wysuwa nowe zadania, których rozwiązanie wymaga dalszego zjednoczenia wysiłków państw socjalistycznych — uznali za potrzebne zwołać obecną naradę w Bratysławie.

Zgodnie z istniejącą tradycją
Dzisiejszy serwis informacyjny opracował: Jerzy Walasek.

W atmosferze całkowitej szczerości, pryncypialności i przyjaźni, bratnie partie omówiły aktualne zagadnienia walki o socjalizm, o dalsze umacnianie wspólnoty socjalistycznej i wartości światowego ruchu komunistycznego. Dokonały wymiany poglądów w sprawach aktualnej sytuacji międzynarodowej i wzmożenia walki przeciwko imperializmowi. Przedstawiciele partii komunistycznych i robotniczych przedyskutowali sposoby umocnienia i rozwoju braterskiej współpracy państw socjalistycznych.

Narodów krajów europejskich, które po rozgromieniu faszyzmu i dojściu do władzy klasy robotniczej wkroczyły na drogę socjalizmu, osiągnęły zwycięstwa we wszystkich dziedzinach życia społecznego. W tym okresie w każdym kraju socjalistycznym, przezwyciężając trudności i stale doskonaląc działanie partii stworzonej, potężny przemysł, przekształcono życie wsi, zapewniono stały wzrost dobrobytu narodów i rozwój kultury narodowej. Miliony ludzi pracy świadomie uczestniczą w życiu politycznym. Ogromne sukcesy w budownictwie socjalizmu i komunizmu osiągnął zwłaszcza Związek Radziecki, niepomniernie wzrósł wpływ państw socjalistycznych na arenie międzynarodowej, ich rola w rozwiązywaniu głównych problemów polityki światowej.

Poparcie, umacnianie i obrona tych zdobyczy osiągniętych dzięki bohaterstwu wysiłkom i ofiarnej pracy każdego narodu, stanowią wspólny międzynarodowy obowiązek wszystkich państw socjalistycznych. Takie jest jednomyślne stanowisko wszystkich uczestników narady, którzy wyrazili swoją niezłomną wolę rozwijania i obrony zdobyczy socjalistycznych w swoich krajach, osiągania nowych sukcesów w budownictwie socjalizmu.

Bratnie partie przekonały się na podstawie doświadczenia dziejowego, że kroczenie naprzód drogą socjalizmu i komunizmu możliwe jest jedynie wówczas, gdy ściśle i konsekwentnie przestrzega się ogólnych prawidłowości budowy społeczeństwa socjalistycznego, a przede wszystkim umacniania kierowniczej roli klasy robotniczej i jej awangardy — partii komunistycznych, przy czym każda bratnia partia, tworząc rozwiązania problemów dalszego socjalistycznego rozwoju, uwzględniła specyfikę narodową i warunki, w których działa.

Niewzruszona wierność Marksizmowi-Leninizmowi, wychowanie mas ludowych w duchu idei socjalizmu, proletariackiego, internacjonalizmu, bezkompromisowa walka przeciwko ideologii burżuazyjnej, przeciwko wszystkim siłom antysocjalistycznym — stanowią rękojmnią powodzenia w umacnianiu pozycji socjalizmu i odporu wobec zakusów imperializmu.

Bratnie partie zdecydowanie i stanowczo przeciwstawiają swoją niezłomną solidarność i wystrzoną czujność wszelkim knowaniom imperializmu, jak również wszystkim innym siłom antysocjalistycznym, zmierzającym do osłabienia kierowniczej roli klasy robotniczej, partii komunistycznych. Nie pozwolą one nigdy i nikomu wbić klina między państwa socjalistyczne, podważyć podstaw socjalistycznego ustroju społecznego. Umocnią w tym duchu braterską przyjaźń i zwartość odpowiadając żywotnym interesom naszych narodów, stanowią niezawodną podstawę dla rozwiązania społeczno-gospodarczych i politycznych zadań, nad którymi pracują partie komunistyczne naszych krajów.

Bratnie partie uważają za swój obowiązek przejawianie stałej troski o podniesienie politycznej aktywności klasy robotniczej, chłopów, inteligencji i wszystkich ludzi pracy, o wszechstronny rozwój socja-

lizmu, o dalsze rozwijanie demokracji socjalistycznej, doskonalenie stylu oraz metody pracy partyjnej i państwowej na zasadach centralizmu demokratycznego.

Wielostronne zadania budowy społeczeństwa socjalistycznego w każdym z naszych krajów znacznie łatwiej jest realizować przy wzajemnym poparciu. Braterskie więzy rozszerzają i pomnażają możliwości każdego kraju socjalistycznego. Uczestnicy narady wyrazili swe zdecydowane dążenie by uczynić wszystko co leży w ich mocy, aby pogłębić wszechstronną współpracę krajów na zasadach równości, poszanowania suwerenności i niezależności narodowej, nietykalności terytorialnej oraz braterskiej pomocy wzajemnej i solidarności.

Uczestnicy narady uważają za swój obowiązek zwrócić uwagę narodów na to że w wyniku agresywnej polityki imperializmu, sytuacja międzynarodowa jest nadal skomplikowana i niebezpieczna. W tych warunkach bratnie partie krajów socjalistycznych w trosce o umocnienie pokoju światowego i bezpieczeństwa narodów, mając na uwadze konieczność udzielania zdecydowanej odprawy agresywnej polityce imperializmu i utrwalenia zasad pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych, raz jeszcze potwierdzają gotowość zagadnienia i koordynacji swych poczynań na arenie międzynarodowej.

Partie komunistyczne i robotnicze Bułgarii, Czechosłowacji, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polski, Węgier i Związku Radzieckiego ponownie uroczysto wyrażają swoją niezłomną wolę popierania w dalszym ciągu bohaterstwa narodu wietnamskiego i udzielania mu wszelkiej niezbędnej pomocy w jego sprawie w walce przeciwko interwencji amerykańskiej.

Jesteśmy również zaniepokojeni tym, że sytuacja na Bliskim Wschodzie w wyniku agresywnej polityki kół rządzących Izraela nadal pozostaje napięta. Partie nasze będą czynić wszystko co w ich mocy dla zlikwidowania skutków agresji Izraela w oparciu o rezolucję Rady Bezpieczeństwa z dnia 22 listopada 1967 roku, i dla wycofania wojsk Izraela z okupowanych terytoriów arabskich.

Po omówieniu sytuacji w Europie uczestnicy narady stwierdzają, że aktywizacja sił od-

wetu, militarystyki i neofaszyzmu w Niemczech zachodnich godzi bezpośrednio w bezpieczeństwo państw socjalistycznych i stwarza groźbę dla sprawy pokoju światowego. W sprawach europejskich będziemy w dalszym ciągu konsekwentnie prowadzić uzgodnioną politykę, odpowiadającą wspólnym interesom krajów socjalistycznych i bezpieczeństwu w Europie, dając odpór wszystkim próbom rewizji wyników drugiej wojny światowej i zmiany ustalonych granic w Europie. Będziemy domagać się uznania Układu Monachijskiego za nieważny od samego początku. Będziemy zdecydowanie popierać Niemiecką Republikę Demokratyczną, socjalistyczne państwo niemieckiego ludu pracującego, broniące sprawy pokoju. Będziemy udzielać stałego poparcia Komunistycznej Partii Niemiec i przeciwko militarystyce i dążeniem odwetowym, o demokratyczny postęp.

Partie komunistyczne krajów socjalistycznych wyrażają swoją zdecydowaną wolę zapewnienia europejskiego bezpieczeństwa, potwierdzając zasady deklaracji bukareszteńskiej i oświadczenia konferencji europejskich partii komunistycznych i robotniczych w Karlowych Warach. Gotowe są one uczynić wszystko, co niezbędne dla zwołania kongresu narodów Europy w obronie pokoju na naszym kontynencie.

Dziś, kiedy siły imperializmu USA, NRF i innych krajów przejawiają swą agresywną aktywność, uparcie usiłując osłabić wspólnotę krajów socjalistycznych, przedstawiciele bratnich partii uważają za konieczne raz jeszcze podkreślić szczególne znaczenie Układu Warszawskiego. Układ ten, zawarty między krajami socjalistycznymi w odpowiedzi na przystąpienie odwetowych Niemiec zachodnich do agresywnej polityki bloku imperialistycznego NATO, był i pozostaje potężnym czynnikiem pokoju i bezpieczeństwa narodów Europy.

Aktualna sytuacja wymaga od nas niesłabnących wysiłków na rzecz podniesienia zdolności obronnej każdego państwa socjalistycznego i całej wspólnoty socjalistycznej oraz umocnienia współpracy politycznej i wojskowej w ramach Układu Warszawskiego.

Uczestnicy narady uważają za swój obowiązek konsekwentnie walczyć o umocnienie zwartości międzynarodowego ruchu komunistycznego. Stwierdzają oni, iż w ostatnim okresie dokonano poważnej pracy nad przygotowaniem nowej

światowej narady partii komunistycznych i robotniczych. Bratnie partie wysoko oceniają tę pracę i wyrażają przekonanie, że przyszła narada będzie miała pomyślny przebieg i wniesie doniosły wkład w sprawę konsolidacji wszystkich rewolucyjnych sił współczesnego świata.

Jesteśmy głęboko przekonani, że teoria marksistowsko-leninowska, rola komunistycznych i robotniczych partii jako awangardy i przewodniej siły społeczeństwa, socjalistyczna podstawa gospodarki narodowej naszych państw, będą również w przyszłości skutecznymi czynnikami dalszego zespalania krajów socjalizmu i jednoci ich działania w walce o wspólne, szczerne cele.

Partie uczestniczące w naradzie bratysławskiej występują z niniejszym oświadczeniem, głęboko przekonane, że wyrażone w nim stanowisko i poglądy odpowiadają interesom wszystkich bratnich krajów i partii, sprawie niewzruszonej przyjaźni naszych narodów, interesom pokoju, demokracji, niezawisłości narodowej i socjalizmu.

Delegacja Bułgarskiej Partii Komunistycznej: T. ZIWKOW, S. TODOROW, P. KUBADINSKI.

Delegacja Komunistycznej Partii Czechosłowackiej: A. DUBCZEK, O. CZERNIK, J. SMRKOVSKY, V. BILAK, J. LENART.

Delegacja Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności: W. ULBRICHT, W. STOPH, E. HONECKER, H. MATERN, E. MITTAG, H. AXEN.

Delegacja Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej: W. GOMULKA, J. CYRANKIEWICZ, Z. KLISZKO, A. STAREWICZ.

Delegacja Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej: J. KADAR, J. FOCK, Z. KOMOCOSIN.

Delegacja Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego: L. BREŻNIEW, N. PODGORNYY, A. KOSYGIN, M. SUSLOW, P. SZELEST, K. KATUSZEW, B. PONOMAREW.

Depesze kondolencyjne

Dokończenie ze str. 1

Depeszę kondolencyjną po zgonie K. Rokossowskiego wystosował również minister obrony narodowej PRL, gen. dywizji, Wojciech Jaruzelski. Czytamy w niej m. in.

Zołnierze Ludowego Wojska Polskiego żywo pamiętają szczególne więzi łączące marszałka Rokossowskiego z naszymi siłami zbrojnymi. Pod jego rozkazami, jako do wódcy i Frontu Białoruskiego staczała boje na ojczyźnie ziemi I Armii Ludowego Wojska Polskiego. Pod jego kierownictwem, jako Ministra Obrony Narodowej, siły zbrojne przeżyły ważny etap swej drogi rozwojowej i dobrze zastąpiły się sprawie obronności Polski Ludowej.

Postać Konstantego Rokossowskiego — sławnego, utalentowanego marszałka, bohaterskiego żołnierza — komunisty, skromnego człowieka — pozostanie na zawsze w pamięci żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego.

Spotkanie w Bratysławie

Dokończenie ze str. 1

cy, na ulicach panuje ożywiony ruch. Do Bratysławy przybyli liczni dziennikarze krajowi i zagraniczni.

BRATYSŁAWA W ODSWIETNEJ SZACIE

Wszystkie sobotnie dzienniki bratysławskie ukazały się w odświeżonej szacie, publikując na pierwszych stronach zdjęcia Leonida Breżniewa, Władysława Gomułka, Janosa Kadara, Waltera Ulbrichta i Todorę Ziwwowa oraz liczne artykuły wstępne z okazji pierwszego w tym mieście spotkania na tak wysokim szczeblu. Dziennik „Pravda” drukuje na czołowym miejscu wypowiedź pierwszego sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Słowacji, Vasil Bilaka. „nasza wolność, suwerenność państwowa i narodowa — stwierdza on m. in. — może być zabezpieczona i będzie zabezpieczona jedynie w ramach mocnego sojuszu ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami socjalistycznymi”.

Dziennik „Smena” sprawozdanie z piątkowego przyjazdu delegacji poszczególnych krajów opatrzył tytułem: „Bratysława powitała przyjaciół”. Wszystkie dzienniki wskazują w swoich komentarzach na wielkie znaczenie wyników spotkania w Bratysławie dla dalszej współpracy krajów socjalistycznych we wszystkich dziedzinach życia i jednoci międzynarodowego ruchu robotniczego.

HOŁD PAMIĘCI ŻOŁNIERZY RADZIECKICH

W sobotę we wczesnych godzinach popołudniowych delegacja 6 bratnich partii uczestniczących w spotkaniu bratysławskim złożyła wieńce u stóp pomnika żołnierzy radzieckich na górze Slavin, na cmentarzu, gdzie spoczywają prochy ponad 6 tys. żołnierzy radzieckich poległych w walce o wyzwolenie Czechosłowacji.

W uroczystości wzięły udział wszystkie delegacje przybyłe do Bratysławy. Uroczystą wartę zaciągnęły kompanie Czechosłowackiej Armii Ludowej i Milicji Ludowej. Przewodniczący delegacji, T. Ziwwow, W. Ulbricht, W. Gomułka, J. Kadar, L. Breżniew, A. Dubczek i prezydent Svoboda złożyli wieńce u stóp pomnika. Obecni byli członkowie wszystkich delegacji.

Jak podaje agencja CTK, w dniu 3 sierpnia 1968 r. zakończyło się w Bratysławie spotkanie przedstawicieli partii komunistycznych i robotniczych Bułgarii, Czechosłowacji, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polski, Węgier i Związku Radzieckiego.

Rozmowy przebiegały w szczerzej partyjnej atmosferze i zakończyły się jednomyślnym przyjęciem wspólnego oświadczenia. (PAP).

PKK EUGENIUSZ WISLICZ — IWAN CZYK

Z PARTYZANTKI DO POLSKI LUDOWEJ

W pokoju, który był świadkiem niejednej dyskusji zaczęliśmy rozmowę, sam na sam.

— Słusznie robicie, że występujecie już czynnie do walki z okupantem, ale czy jako chłopscy syn, zastanawialiście się nad bardzo ważnym problemem, a mianowicie: nad przyszłym ustrojem Polski o którą walczymy.

— To mnie mało obchodzi — odpowiedział na to „Szary”. — O to niech sobie łamią głowę politycy po wojnie. Naszym zadaniem jest wywalczyć wolność.

— Ale czy nie łatwiej jest mobilizować do walki chłopów i robotników w imię określonej wyraźnej wolności? — zapytałem.

— Zwróciłem, także uwagę na to: nie może nam być obojętne sprawa przyszłości naszych dzieci, stworzenia dla młodego pokolenia lepszych warunków startu, niż posiadało ono przed wojną.

— Tak to wszystko prawda — odpowiedział na to „Szary”. Ja sam odczuwam do dziś przedsmak nędzy z której wyrósłem, ale uważam, że teraz nie pora na porachunki polityczne.

— Ale mnie się wydaje, że jest trochę inaczej — odpowiedziałem. Wy może nie zajmujecie się polityką, ale ci, którzy Wami kierują, ci panowie z Londynu, politykują za Was. Czy sadzicie, że po wygranej waszymi rękami wojnie, dopuszczą oni do reformy rolnej? Ze upaństwowią kopalnie i wielki przemysł? Oddadzą władzę ludowi?

Zmęczeni dyskusją, która nie doprowadziła właściwie do niczego, zasnęliśmy o północy.

Analizując w okresie późniejszym postawę „Szarego” wyrażoną w tej rozmowie 4 maja 1943 r. zrozumiałem, iż była ona charakterystyczna dla ówczesnej młodzieży akowskiej.

Gdyby istniała większa możliwość oddziaływania, kontaktów,

jak się to teraz mówi „więcej pracy politycznej i uświadamiającej”, jestem prawie pewien, że taka postawa stwarzała szansę zdobycia znacznej części ludzi z AK dla naszego ruchu. Tempo wydarzeń było jednak szybsze, aniżeli proces dojrzewania ludzi.

Z „Szarym” spotkałem się jeszcze raz w zgola innych okolicznościach.

Latem 1943 r. jechałem znajomymi mi ścieżkami leśnymi, uzbrojony w dwa pistolety z kierunku Rybiczyn od tow. Rogo. W miejscowości leśniczka „Kruki” natknąłem się rankiem na patrol partyzancki. Zostałem zatrzymany i jako obcy, internowany w gajówce. Broni nie zauważono, bo o rewizji zapomniano. Od razu rozpoznałem iż są to ludzie z oddziału „Szarego”.

Ponieważ normalna kwarantanna trwała zwykle do wieczora, poprosiłem, aby doprowadzono mnie do komendanta, który jest moim kolegą. Niezadługo znalazł się jakiś podoficer, który zaprowadził mnie do leśniczówki, gdzie kwatrował oddział. Żołnierze wstawili. Jak zauważyłem broń mieli dobrą. Część jej pochodziła ze zrzutów angielskich.

Dowódca ubierał się w kancelarii leśniczego. Wszedłem, gdy nerwowo stukał o podłogę, podszewką zgrabnego oficerskiego buta. Na biurku spoczywał automat angielski marki „Thomson”. Wziąłem go do ręki, chciwie przyglądając się tej nowusienkiej broni. Kiedy unosiłem automat „Szary” znalazł się za biurkiem. Odruchowo nachylił się. Automat był nabity, a ja nie znałem jego działania. „Szary” poprosił oficera, aby wyjaśnił mi działanie tej broni.

Za chwilę odezwał się dzwonek telefonu. Dzwoniono z Głównego Nadleśnictwa z Maroul. Telefon odebrał sam „Szary” i odpowiedział najspokojniej w świecie: „Pan leśniczy w lesie”. Po czym odłożył słuchawkę.

Zapytał mnie czy nie potrzebuję czegoś.

— Owszem — odpowiadałem — przydałaby mi się amunicja do Visa, ponieważ mam jedynie 5 sztuk w magazynku.

— Podoficer broni do mnie — rozkazał „Szary”. — Dwa dziesięć sztuk amunicji do Visa.

W ciągu paru minut zjawiła się amunicja, którą brałem chciwiej od złota.

